

[Jan Petersen]

parter har samarbejdet med Socialministeriet og meddelt, hvad de synes. Vi må vel for pokker have lov at foretage en selvstændig vurdering og også udbygge forberedelsesarbejdet på de punkter, hvor rapporten ikke giver tilstrækkelige svar, måske endda ikke engang giver tilstrækkelige analyser, og det er faktisk sådan med denne rapport, at den ikke tilstrækkeligt berører førtidspensionsområdets problemkompleks, og det er vel for så vidt også grunden til, at det udspil, som den tidligere socialminister havde i skuffen – eller nåede det endda at blive fremsat? – ikke var tilstrækkeligt til at tage ordentlig hånd om problemerne på førtidspensionsområdet.

Om puljeordningerne vil jeg bare sige, at hr. Bertel Haarder kan få en meget langvarig debat i dag, hvor Venstre så kan mene, at vi nu går på jagt efter puljeordningerne for at varetage det traditionelle daginstitutionssynspunkt. Den kunstige modsætning, som hr. Bertel Haarder forsøger at fremme, bliver vi nødt til at slå ned med det samme. Der er ikke nogen modsætning, puljeordningerne vil være et supplement, puljeordninger er kommet for at blive, og det, vi skal se på, er, hvor de eventuelt skal ændres, så de måske kan fungere bedre. Der er mange problemer også i puljeordningerne, som egentlig fortjener at blive drøftet mere fordomsfrit, end hr. Bertel Haarder lægger op til, f.eks. problemet med, at forældre vedvarende er aktive i den puljeordning, deres børn er omfattet af. Det er f.eks. et af de problemer, som folk repræsenterende partier med folkestyretraditionen også må gå ind i en debat om, og det er et af de problemer, der omtales i en anden diger rapport, hr. Bertel Haarder måske skulle studere nærmere.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg er glad for, at fru Hanne Thanning Jacobsen erklærer sig enig i det synspunkt, at forældre i almindelighed selv skal bestemme, men så føjer hun jo alligevel til, at hun i dette tilfælde gerne vil kigge på kvaliteten og måske stille nogle minimumskrav, og det var præcis det, der bekymrede mig. Man skal altså pakke puljeordningerne ind i noget bureaukrati og central bestemmesyge, og det er det, vi er modstandere af, og det, jeg også kan forstå at Kristeligt Folkeparti er modstander af. Fru Inger

Stilling Pedersen er jo prisværdigt ærlig, når hun siger, at dette er et spørgsmål om, at fire regeringspartier skal blive enige. Det er ærlig snak, og det burde regeringen meget oftere erkende og sige åbent, for i betragtning af, hvad fru Inger Stilling Pedersen sagde, er det, der står i bemærkningerne, hvor der gives en helt anden og altså til dels falsk forklaring på, hvorfor vi behandler dette forslag, jo næsten vildledning af Folketinget.

Nok om det, men det er da en spændende, principiel debat, vi har, om, hvorvidt vi tør garantere folk muligheden for at få større indflydelse på måden, deres børn skal passes på, eller om vi er lidt bekymrede og vil kigge på det, om der nu skal stilles minimumskrav osv. Det er da en spændende debat, og det er jo den debat, der går igennem hele vores velfærdsstat, og den kan jeg forsikre at Venstre vil bidrage til i vores oppositionsperiode, så socialministeren hører nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 240:

Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Modregning af visse restancer til det offentlige).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 17/3 93).

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I bestræbelserne på at nedbringe restancerne til det offentlige blev der i forbindelse med aftalen om finanslov 1993 aftalt, at der skulle